

Overtrædelser af § 3, 2det Stykke, § 4 og § 14.

Overtrædelser af § 1, jfr. § 2, §§ 5, 6, 7, 8 og 13 paatales af det offentlige paa Bægning enten af den direkte forurettede eller af de i § 16 nævnte Foreninger og Overtrædelser af §§ 10, 11 og 12 af den direkte forurettede. Samtlige Sager behandles som offentlige Politisager, i København dog af Sø- og Handelsretten.

Udvalgets *Flertal* (Udvalget med Undtagelse af Jørgen Berthelsen) har ikke troet at burde optage det forelagte Forslags § 7 (om Straffen for Bestikkelse og lignende), der hører hjemme i Straffeloven, da en Optagelse af en saadan Bestemmelse i en speciel Lov vilde svække Straffelovens Virkninger; desuden vilde Bestemmelsen ramme forholdsvis uskyldige Handlinger. Nævnte Flertal har heller ikke ment at kunne optage det oprindelige Forslags § 13.

Man skal gøre opmærksom paa, at der ved Betegnelsen „sædvansmæssig“ i § 13 sigtes til „retslig Sædvane“, saa at derved ikke kan forstaaes, hvad en enkelt næringsdrivende har for Sædvane.

Ved „ligestillet Hjemmel“ i samme Paragraf haves de Tilfælde for Øje, hvor Varerne ere købte paa Auktion, og hvor Attest herom afgiver fornøden Hjemmel.

Da Lovforslaget til Dels drager Forhold ind under sig, der ikke tidligere have været Genstand for Lovgivning, har førnævnte Flertal anset det for fornødent at optage en Revisionsbestemmelse i Forslaget (§ 18). De Erfaringer, der i en fireaarig Periode som den, der er foreslaaet, maatte være indhentede, ville da afgive en Maalestok for, hvorvidt man har draget Handlefriheden for snævre Grænser, eller om nye Forhold bør drages ind under Loven.

En til Udvalget fremsat Henstilling om i Lovforslaget at optage Forbud mod Arkana og lignende har dette ikke ment at kunne tage til Følge, da dette Spørgsmaals Løsning formentlig hører hjemme i Medicinallovgivningen.

Et *Mindretal* (Brandes, Degnbol, Ej-sing, Hey, Harald Jensen, Lauridsen og

Nygart) maa betragte Bestemmelserne i Ændringsforslagets § 7, ihvorvel disse betegne en Forbedring af det oprindelige Lovforslags Bestemmelser, som medførende en uheldig Indsnævring af al Vare-Forretnings berettigede Salg og Udsalg og stiller derfor et Underændringsforslag, efter hvilket Paragraffen udgaar.

Et andet *Mindretal* (Brandes, Hey og Nygart) mener, at Forbudet mod „Tilgift“ end ikke i Ændringsforslagets nye Affattelse af § 13 lader sig praktisk gennemføre eller teoretisk forsvare, og har derfor stillet et Underændringsforslag, hvorefter Forbudet udgaar af Loven.

Et tredje *Mindretal* (Jørgen Berthelsen) finder ikke at kunne stemme for Flertallets Ændringsforslag, i hvert Fald ikke for Tiden. Regeringsforslaget slutter sig nemlig nøje til det af en Kommission udarbejdede Forslag, og i denne Kommission, der har arbejdet i ca. 2 Aar, have Repræsentanter for de forskellige i Sagen interesserede Organisationer haft Sæde og enstemmigt givet Kommissionsforslaget deres Stemme. Det af Flertallet stillede Ændringsforslag er jo et helt nyt Lovforslag, der paa flere Omraader, om hvis Rækkevidde man ikke kan skønne, indeholder afgjorte Skærpelser af Lovforslaget.

Da Flertallets Ændringsforslag saaledes i Virkeligheden maaske betyder noget ganske andet end det, som Erhvervslivets Organisationer enstemmigt have ønsket, henstiller Mindretallet, at Behandlingen af Lovforslaget stilles i Bero, indtil der har været givet de samme Organisationer, der have været repræsenterede i Kommissionen, Lejlighed til at udtale sig om Flertallets Ændringsforslag.